

MEIL AIAÄÄRNE TÄNAVAS

L. Koidula

Am

Meil aiaäärne tänavas,

E7Am

kui armas oli see,

Am

kus kasteheinas põlvini

E7Am

me, lapsed, jooksim.

Kus ehani ma mängisin küll lille, rohuga,
kust vanataat käekõrval mind tõi tuppa magama.

Küll üle aia tahtsin ma ta kombel vaadata!
“Laps, oota,” ütles ta. “See aeg on kiire tulema.”

Aeg tuli, maa ja mere pääl silm mõnda seletas,
ei poolt nii armas olnud säääl, kui külatänavas.